

at i de allerfleste Tilfælde kunne de faste Haandværkere have, og have virkelig, en Fortjeneste udenfor den, de have ved deres Lønning. Der er endogsaa af de høiere Haandværkere flere, som have egne Etablissementer, som de forestaae og som de ere istand til at forestaae, saalænge de ere hjemme, men hvis Bestyrelse de maae overdrage til Andre, naar de blive udcommanderede. Det er meget ønskeligt, at man kan have saadanne Mænd i Hærens Tjeneste. De ere i Regelen fremragende Folk i deres Stand, og det har Fordeel for Hæren at kunne benytte dem og at kunne udcommandere dem; men det vilde være ubilligt ikke at tage Hensyn til de saaledes foreliggende Forhold ved Bestemmelsen af deres Tillæg i Tilfælde af Udcommando. Et Punkt, hvori de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllens) syntes at være enige, er det Forslag, at Styrken i de Dvølsesleire, som aarlig oprettes i Genhold til § 19 i Lov af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning, betragtes under Fraværelsen fra Garnisonen med Hensyn til de i de foregaaende Paragrapher indeholdte Bestemmelser som staaende paa Feltfod. De ærede Medlemmer have udtalt den Formening, at i Felten burde man lønne Folk rigeligt, og at da kom det ikke an paa, om det kostede Staten nogle Tusind Daler mee om Maaned, — jeg troer, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde denne Ytring — men i Leiren, der af de ærede Medlemmer betragtedes som en Slags Fredstjeneste, burde man ikke tillægge de Udcommanderede det samme Tillæg. Jeg er i denne Henseende fuldstændig uenig med de ærede Medlemmer, og jeg troer at Erfaringen har givet mig Ret. Leiren er langt mere anstrengende og bekostelig for alle de Personer, der tage Deel deri, end Feltlivet pleier at være. Der er i Feltlivet, saavel for de Menige som for Befalingsmændene, en stor Deel Resourcer, som de ikke kunne have i Leiren. I Leiren have de daglig meget store Anstrengelser, medens Feltlivet nu og da medfører meget store Anstrengelser, men der dog ogsaa kan følge rolige Tider der; navnlig naar

Krigen føres i eget Land; men ogsaa for en Deel udenfor Landet, hvad vi forresten vel mindre ere betænkte paa, troer jeg, har den Menige hos Befolkningen et Tilhold, som han aldeles savner i Leiren. Det Samme er Tilfældet med Befalingsmændene; de blive overalt vel modtagne, de ere velkomne Gjæster, og hvad man kan gjøre for at lette deres Kaar, gjør man; men i Leiren kan Ingen tage sig af dem. Den Føde, de faae, som har været god og rigelig, men for hvilken de lide Afdrag, kan ikke kaldes ganske tilstrækkelig for alle deres Fornødenheder. En Mand trænger til lidt mere end det absolut Nødvendige, og det hvad enten han er Menig eller Befalingsmand. Det faaer han meget let i Felten, men ikke i Leiren. Dertil kommer, at Slidet paa Undermundering er overmaade stort i Leiren, ganske vist større end i Felten. Jeg vil ikke Tale om min egen Erfaring; men saavidt den gaaer, er man langt bedre stillet i Felten end i Leiren. Den almindelige Erfaring har vist det. Jeg troer, det er en almindelig erkjendt Ting, at det Tillæg, der har været ydet i Leiren, ikke har været tilstrækkeligt, og det forekommer mig ogsaa, at den Tanke er rigtig, at man søger at faae Dvølsesleirene til at ligne Feltlivet saa meget som muligt. Skal man bringe Folk, skal man anstrenge dem til det fulde Maal af deres Evne, bør man ogsaa sørge for, at de ere tilfredsstillende afslagne. De to sidstnævnte ærede Medlemmer have ogsaa udtalt sig imod §§ 20 og 23, hvor det paa det første Sted er foreslaaet, at Krigsministeren skal i Tilfælde af Reiser udenfor Landet bestemme Diæterne for hvert enkelt Tilfælde eller Reisesgodtgjorelsens Størrelse, medens det i § 23 er foreslaaet, at Repræsentationstillæget ogsaa skal bestemmes for hvert enkelt Tilfælde af Krigsministeren. De ærede Medlemmer have troet, at det er for stor en Myndighed at tillægge Krigsministeren. Jeg veed ikke, hvem de have tænkt paa at tillægge denne Myndighed, naar de ikke ville tillægge Krigsministeren den. Jeg troer ikke, at man kan uleilige den samlede Regjering med denne Bestemmelse og heller ikke, at det vil være passende at henvende sig til Rigsdagen om den. Jeg kan virkelig ikke